

W paragrafie 29 słowa w zdaniu pierwszym: „po głosowaniu” zmienia się na „po ukończeniu głosowania”.

W paragrafie 35 w końcu ustępu pierwszego po słowie „wyborców” dodaje się słowa: „i zawierać wszelkie dowody rzeczowe na zarzuty, w proteście czynione. Zarząd, przedkładając Urzędowi Ubezpieczeń protest, winien dołączyć oświadczenie swoje na zarzuty protestu i podać datę wniesienia tegoż na ręce Zarządu”.

W paragrafie 36 po słowach „rozpisać nowe wybory” wstawia się: „o ile urząd ubezpieczeń nie postanowi inaczej”.

W paragrafie 39 przed słowem: „Rady” wstawia się: „ustępującej”.

W paragrafie 40, w wierszu pierwszym po słowie: „Rady” zamiast „a” wstawia się „i najpóźniej”.

W paragrafie 41 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie następujące:

„Listy kandydatów z grupy ubezpieczonych, winny być podpisane przez 3 ubezpieczonych uprawnionych do głosowania, z grupy pracodawców—przez 2 pracodawców, uprawnionych do głosowania”.

W paragrafie 44 dodaje się ustęp trzeci:

„Do czasu ukonstytuowania się nowego zarządu, dotychczasowe władze kasy wykonywują w dalszym ciągu swe czynności”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

22.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu

z dnia 31 grudnia 1923 roku

o podniesieniu opłat za świadectwa złotnicze.

Na mocy art. 1, 2 i 4 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o upoważnieniu Ministra Przemysłu i Handlu do wydawania zarządzeń w zakresie nadzoru nad przemysłem złotniczym i handlem wyrobami złotniczymi oraz organizacji urzędów probierczych na obszarach b. zaborów austriackiego i rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 70, poz. 470) zarządza się co następuje:

§ 1. § 7 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 85, poz. 566) wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu otrzymuje brzmienie następujące: 1) złotnicy, 2) handlujący wyrobami złotniczymi, 3) wytapiacze złota i srebra (rafinerzy), 4) handlujący złotem i srebrem w stanie materiału surowego i półsurowego, jak zlewki, sztaby, łom, metale dla celów dentystycznych i t. p., 5) zegarmistrze, 6) antykwariusze handlujący starymi złotem i srebrnymi wyrobami, 7) lombardy, sale licytacyjne i sklepy komisowe, 8) sklepy galanteryjne, dewocyjne i t. p., handlujące jakimkolwiek artykułem złotniczym i wogóle wszystkie osoby, oraz firmy, wytwarzające przedmioty złote i srebrne lub handlujące temiż przedmiotami, obowiązane są

złożyć we właściwym Urzędzie Probierczym raz na rok w styczniu wymaganą deklarację i otrzymać świadectwo złotnicze:

§ 2. Za świadectwa złotnicze pobiera się opłaty, a mianowicie:

- od handlujących złotem i srebrem w stanie materiału surowego lub półsurowego, jak zlewki, sztaby, łom, metale szlachetne dla celów dentystycznych oraz od wytapiaczy złota i srebra (rafinerów)—20 franków złotych.
- od przemysłowców, wykupujących świadectwa przemysłowe dla przedsiębiorstw przemysłowych I kategorii—50 franków złotych, II kat.—25 franków złotych, III kat.—10 franków złotych, IV kat.—5 franków złotych, V kat.—3 franki złote, VI kat.—2 franki złote, VII kat.—1 frank złoty, VIII kat.—0,5 franka złotego.
- od handlujących wyrobami ze złota i srebra, wykupujących świadectwa przemysłowe dla przedsiębiorstw handlowych I kategorii—10 franków złotych, II kat.—5 franków złotych, III kat.—1 frank złoty.

§ 3. Wartość franka złotego należy obliczać według postanowienia art. 3 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044).

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie uchyla się rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 20 grudnia 1922 r. o podniesieniu opłat za świadectwa złotnicze (Dz. U. R. P. № 116, poz. 1064):

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

23.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu

z dnia 7 stycznia 1924 r.

o opłatach probierczych.

Na mocy art. 1, 2 i 4 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o upoważnieniu Ministra Przemysłu i Handlu do wydawania zarządzeń w zakresie nadzoru nad przemysłem złotniczym i handlem wyrobami złotniczymi oraz organizacji urzędów probierczych na obszarach b. zaborów austriackiego i rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 70, poz. 470) zarządza się co następuje:

§ 1. Art. 10 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 9 sierpnia 1920 r. w sprawie zmian do ustaw probierczych na terenie b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 85, poz. 566) otrzymuje następujące brzmienie: